

відповідного регіону) з іншого – антропогенні процеси, які діляться на дві групи – перша група – процеси пов’язані з виробництвом турпродукту; друга – його споживанням. [3,с.45]. Виробник – представник господарської діяльності – маючи на меті отримання прибутку, задовольняючи різноманітний попит споживача, намагається розширити інфраструктуру, урізноманітнити її функціональне призначення і цим збільшити асортимент своїх послуг. Збільшення інфраструктури, а відповідно й потужності туристичного потоку спричинює надмірне втручання у природні процеси [4, с.11].

Тому, використовуючи ландшафтознавчий підхід до вирішення проблем розвитку туристсько-рекреаційної галузі господарства, на основі комплексних ландшафтних досліджень стає можливо економічно обґрунтувати максимально допустимі рекреаційні навантаження та розробити соціально-економічні рекомендації щодо функціонального призначення тієї чи іншої території, а також комплексного та оптимального використання її туристсько-рекреаційного ресурсу.

Змінюється загальна структура регіональних ландшафтів. І коли в господарській діяльності на певній території спостерігається зміна напряму розвитку економіки на розбудову індустрії відпочинку, можемо говорити про початок формування туристсько-рекреаційного ландшафту.

Література

1. Бучко Ж., Дутчак М., Чернега П. Відеоекологічний підхід до вивчення ландшафтних комплексів / Ж.Бучко, М.Дутчак, П. Чернега // Ландшафти та сучасність : Збірник наукових праць. – К.-Вінниця : Гіпаніс, 2000. – С. 131-133.
2. Гетьман В.І. Основні завдання і проблеми розвитку екотуризму в національних природних парках і біосферних заповідниках України / В.І.Гетьман // Гори і люди (у контексті сталого розвитку). Матеріали Міжнар. конфер присвяченої Міжнародному року гір (м. Рахів, 14–18 жовтня 2002 р.). - Рахів, 2002, т. 1 с. 304–312
3. Денисик Г.І., Воловик В.М. Нариси з антропогенного ландшафтознавства. Навчальний посібник / Г.І.Денисик, В.М.Воловик. – Вінниця : ГІПАНІС, 2001. – 170 с.
4. Дутчак С. Можливості території та мотивація споживача турпродукту в питаннях дослідження туристсько-рекреаційних ресурсів / С.Дутчак // Науковий вісник Чернівецького університету : Збірник наукових праць. Вип. 167: Географія. – Чернівці : Рута, 2003. – С. 194 – 201.

УДК 911:338

Г.В. МАШКА, Б.О. САМЧУК
Мукачівський державний університет

ПРЕФЕКТУРА ОКІНАВА (АРХІПЕЛАГУ РЮКЮ) ЯК РЕГІОНАЛЬНА ТУРИСТИЧНА ДЕСТИНАЦІЯ

Префектура Окінава в Японії, в регіоні Кюшю. Займає територію усього Рюкюського архіпелагу. Адміністративний центр префектури — Наха. Межує з префектурами Кагошіма та Міядзакі по морю. Має морський кордон із Китайською Народною Республікою та Республікою Китай.

Заснована 1879 року на основі автономного уділу Рюкю, колишньої Рюкюської держави.

Після поразки Японії в Другій світовій війні в 1947 році перебувала під окупацією США до 1972 року. Площа становить 2276,15 км². Включає 120 островів (частина з них ненаселена) різного розміру і загальною площею в 2256 кв. км, що простягаються від південного краю японського острова Кюсю до північного краю Тайваню. Південна частина цієї островної дуги утворює архіпелаг Рюкю, а його центральним і найбільш значним островом є Окінава. Населення - 1283 тис. чоловік. Окінавці називають свою батьківщину Утіна, а себе – утінантю, на відміну від Ямато (решта Японія) і яматонтю - жителів решти 46 префектур країни [4].

Вважається, що релігія Окінави є близькою до первинної форми Синто (Ко-синто:), поширеної на основній частині Японії, та має в основі анімізм. Цей різновид Синто відомий як синто Рюкю, а святилища утакі відповідають синтоїстським святилищам дзіндзя загальної частини Японії. Досі дуже сильною залишається традиція вшановування предків.

Буддизм мав поширення лише серед членів імператорської родини та частини вищого класу та майже не проник до прошарку простого населення – його ритуали використовувались лише у похоронних церемоніях. Навіть зараз число буддійських віруючих у порівнянні з основною Японією вкрай мале. Останнім часом поховальні ритуали часто проводяться не монахами однієї зі шкіл Буддизму, що прийшли з основної Японії, а монахами, що не належать до якоїсь конкретної школи. До того ж, окремо, лише на Окінаві існують так звані жриці Юта як своєрідний феномен [3].

Префектура Окінава розташована на архіпелазі Рюкю, що лежить на кордоні Східно-Китайського моря та Тихого океану. Вона займає стратегічне положення між Японським архіпелагом, Азійським материком та островами Південно-Східної Азії. Окінаві належать острови Сенкаку — територія на яку претендує КНР. Основою економіки є сільське господарство й рибальство. На території префектури розташовані численні історико-культурні пам'ятки стародавнього Рюкю, зокрема замок Шюрі та інші рюкюські замки, що є об'єктами Світової спадщини ЮНЕСКО [1].

Замок Шюрі був монаршою резиденцією в часи існування Рюкюської держави. Його протяжність з півночі на південь становить 270 м, з заходу на схід – 400 м. В проекції замок нагадує овал, оточений міцними кам'яними стінами. Загальна площа становить 46,167 м². Зовнішня стіна укріплень та зовнішній двір мають чотири аркові брами, внутрішні стіна і двір — вісім брам. На території внутрішнього двору розміщувався головний палац та урядові споруди Рюкюської держави. Відомі в Японії Церемоніальні ворота є другою брамою зовнішньої стіни укріплень.

Замок Шюрі був споруджений у 15 столітті зусиллями першого рюкюського правителя Шьо Хаші. Від часу побудови він декілька разів згорав і відбудовувався. Замок був найкрасивішою і найпомпезнішою будівлею усього Рюкю. 1879 року, у зв'язку з анексією Рюкю Японією, останній

рюкюський ван Шьо Тай передав його японській урядовій делегації. Після цього в замку розміщувався штаб окремого Окінавського експедиційного корпусу гарнізону Кумамото. 1923 року японський архітектор Іто Чюта провів капітальний ремонт замку Шюрі, а двома роками поспіль усю споруду занесли до реєстру Національних скарбів Японії. 1944 року замок було повністю зруйновано авіацією США, яка проводила бомбардування штабу 32-ї армії Японії, що знаходився під укріпленнями замку. 1950 року, по завершенню Другої світової війни, американська окупаційна влада відкрила на руїнах Шюрі Рюкюський університет. 1972 року, коли Окінава повернулася до складу Японії, замок проголосили важливою історичною пам'яткою державного значення. 1986 року розпочалися комплексні реставраційні роботи з відновлення палацу, стін, брам, будівель, садів тощо. 1992 року замок увійшов до складу Окінавського державного культурного заповідника [2].

Отже, можемо підсумувати, що на архіпелазі Рюкю єдиною базою, на якій можна будувати економіку префектури, залишається туризм. І в цьому остров'яни досить досягли успіху. За два останні десятиліття тут вирости готелі міжнародного класу, пансіонати, санаторії, ресторани, центри водного спорту, музеї, ботанічні сади, акваріуми. Карнавали та інші масові дійства тут тривають мало не весь рік без перерви. Розвиваються сувенірний промисел, торгівля коралами, перлами, лаковими виробами, місцевої керамікою і текстильними виробами. Процвітає величезна мережа місцевих ресторанчиків, що спеціалізуються на пряної, зовсім японської за смаком кухні.

Література

1. Ковальчук В. Чинники впливу на формування конкурентоспроможності сучасного регіону / В. Ковальчук, С. Запотоцький: Київський національний університет ім. Т. Шевченка // Часопис картографії. – 2012. – Вип. 4. – С. 52-64.

2. Нагірна В. П. Територіальна структура господарства і розселення населення: ретроспектива і сучасні реалії / В. П. Нагірна [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://firearticles.com/geografiya/20-territorialna-struktura-gospodarstva-i-rozselennya-naselennya-retrospektiva-i-suchasni-realiyi-nagirna-v-p.html>

3. Медзакі Шігекадзу, Такара Курайоші. Префектура Окінава. Історія // Енциклопедія Ніппоніка: в 26 т. 2-е видання. – Токіо : Сьогаккан, 2004-2008. Префектура Окінава // Великий словник японських топонімів Кадокава. Префектура Окінава (52). — Токіо: Кадокава Шьотен, 2012

УДК 338.45:911.3:379.8

Л.І. МЕДВІДЬ
Мукачівський державний університет

ВНУТРІШНІЙ ПОДІЄВИЙ ТУРИЗМ ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ РЕГІОНУ

Сучасна фінансова та політична криза в нашій державі, не завжди стабільна ситуація на популярних іноземних курортах змушує вітчизняних туристів відмовлятися від подорожей за кордон і тим самим використовувати внутрішні туристичні маршрути та напрямки.